

GEBOORTE

DOOR THEO J. VAN DER WAL

HIJ glimlachte en zijn hele rode kop glimlachte mee. Zijn neus glom en stak wat benig vooruit. Zijn oren flapten, de door de zon weggebrande opperhuid flapte in kleine doorzichtige velletjes mee. Hij glimlachte ondanks moeheid en honger, ondanks zijn verstijfde ledematen, ondanks het onophoudelijk dreunen van artillerie en zwaar mitrailleurgeschut. Hij vergat niet te schieten op onzichtbare tegenstanders ergens achter de heuvels.

De vers gegraven spleet in de aarde, geurend naar vochtig zand en vertrapt gras, naar hars, kruitdamp en zuur zweet, was koel, maar de wind bouwde boven hen een koepel van dansende luchtdeeltjes en heet, onzichtbaar stof.

Korporaal Spa stootte hem aan:

„Lach niet, sergeant, ik word gek!”

Langzaam trok de glimlach weg van het roodverbrande gelaat, waarin de ogen, een weinig troebel, in te holle oogkassen lagen.

„Je wordt niet gek, je bent gek!” antwoordde hij korzelig en zijn mond vertrok. „Sijbel niet, maar neem mijn spuit over!”

Eerst nu keek hij naar den korporaal en hij schrok van diens gezicht. Het leek dat van een imbeciel. De mond stond open, de ogen waren groot, het voorhoofd, waarover heen verwarde, met vochtige modder gemengde haren lagen, was bijna onzichtbaar. Maar het ergste was de verslapping van de aangezichtsspieren: alle wilskracht, alle wil om te leven, alle denkvermogen schenen weggetrokken.

„Wat heb je?” vroeg de sergeant ruw, terwijl hij den ander bij de schouders vatte en door elkander schudde. „Bang, hè? Waarvoor? Heb jij ooit zo'n knus hokje gehad als hier? Bang?”

„Ikke niet bang!” zei de korporaal op kinderlijke toon en sperde zijn wijde ogen wijder open.

De sergeant huiverde. Zo, dit was dus shellshock?

De artillerie dreunde, ver achter hen beschoten zijn kameraden de vijandelijke stellingen, over de smalle spleten heen, waarin, reeds dagen lang, op hun noodrantsoen van scheepsbeschuit, de sergeant en zijn mannen lagen. Ze hadden geen tijd gehad een bindingsloopgraaf aan te leggen, alleen de telefoon verbond hen met het achterland.